

Fericirea deplină

*Fericirea
care durează*

Jubirea

Cum se împlinesc relațiile

Te iubesc	2
Basso corale	2
Jubirea, cale lemnă și jumăea căre orzileană	2
Sex	2
Dragoste la a doua vedere	24
Relația în căsnicie și în viață. Biblio învăță sănătatea sănătății	24
Relația în căsnicie și în viață. Biblio învăță sănătatea sănătății	24
Cum evoluăm în relația de cuplu?	27
A învăța tristețea de la părinți	27
A primi cu jumăea	27
A primi dincolo de jumăea	27
Meditație:	28
<i>Colecția Constelații Sistemice</i>	
Pregătirea pentru o constelație	29
Creator și divin	29
A evoluă în relația de căsnicie	29
Cum se împlinesc relațiile	29
Relație sexuală	29
Jubirea înimii	29
București, 2010	29

Cartea Daath
Publishing House

București, 2010

Cuprins

Fericirea deplină

Surpriza	13
Deplin înseamnă complet	13
Cine îmi lipsește?	14
Sănătatea deplină	14
Acum rămân aici	15
Mămico, sosesc!	17
Prețul	17
A fost de folos	18

Iubirea

„Te iubesc”	21
Basso continuo	21
Iubirea care leagă și iubirea care dezleagă	22
Sex	23
Dragoste la a doua vedere	24
Familia vibrează odată cu noi	25
Desăvârșirea	25
Cum iubirea și viața răzbăt împreună	26
Cum evoluăm în relația de cuplu?	27
A învăța iubirea de la părinți	27
A primi cu iubire	27
A primi dincolo de bine și de rău	28
Meditație:	
Pregătirea pentru o relație de cuplu	29
Creator și divin	29
A evoluă în relația de cuplu	30
Cum se împlinesc relația de cuplu	31
Relația sexuală	31
Iubirea inimii	31

Respect pentru omul și cărți	
Traiu în comun	32
Iubire și reguli	32
O zi obișnuită în relația de cuplu	34
Da	35
Te rog	36
Multumesc	36
Dezamăgirea	37
Vechile legaturi rămân	37
Câmpurile spirituale	38
Exemplu: labirintul sufletului	39
Comuniune de destin	40
Celălalt în relația de cuplu	42
Femeile și bărbații sunt diferenți	42
Și familiile sunt diferențiate	43
A fi în acord cu propriile limite	44
Iubirea care dăinuie	45
Paradisul	46
Dăruirea de sine	46
Lăuntric	47

Copiii fericiti

Ce îi face pe copii fericiti?	51
A-i ajuta pe copiii dificili	52
Iubirea care cunoaște	52
Conștiința bună și conștiința rea	52
Impasul	53
Iubirea oară	54
Ordinea	54
Totii copiii sunt buni, la fel și părinții lor	55
Câmpul spiritual	56
Iubirea ascunsă a copiilor	58
Ordinea	58
Exemplu: "rămân cu tine"	59
Exemplu: fata nu vrea să învețe	60
Ambii părinți	62
O mișcare de apropiere întreruptă	62

Cum mișcarea întreruptă cărți este dusă ulterior la bun sfârsit	63
Prin intermediul părintilor.....	63
Prin reprezentanții părintilor.....	64
A te încrina în fața părintilor tăi	64
Apropierea, prin părinți, înspire ceva dincolo de ei	65
A ajuta copiii prin povesti	66
Robinetul picură	66
Despărțirea	67

Ce ne face fericiți

Ce îi face pe oameni fericiți?	71
Sentimentul vital	71
Fericirea în relația de cuplu	72
Clipa de față.....	73
Exemplu: munca.....	73
Părinții îi luăm aşa cum sunt.....	75
Fericire prin bunăvoița față de toți	76
Fericire și nefericire	77
Fericirea de a apartine	77
Fericirea oarbă	78
Fericirea e mai mult decât inocență.....	79
Tragediile	81
A vibra împreună.....	81
Forța originară	82
Detașarea	83

Constelațiile familiale

Viitorul constelațiilor familiale	87
Începuturile	87
Conștiința	88
Câmpul conștiinței.....	88
Miscările sufletului.....	88
Mișcările spiritului	89

SURPRIZA

„Dar asta este foarte simplu”, exclama mulții din cei ce intră orândică oară în contact cu procedura constelațiilor familiale. Un bărbat alege dintr-un grup câteva persoane necunoscute care să-i reprezinte pe parintii săi și pe ceilalți membri ai său, inclusiv, și îl asează mental în relație cu unul dintre membrii săi numai uimit. „Cum, cum e familia mea? Aveam o cu totul altă imagine despre ea.”

Ce s-a întâmplat de fapt este că membrii aleși de el privesc la una și aceeași direcție ca și cum ar fi prezentantul său, și la o distanță de restul familiei. Când sunt întrebăți cum se simt, răspund la răspund că le lipsește ceva. Atunci eu aduc în fața lor un alt reprezentant-pe care îl privesc nou. Chipurile lor se schimbă. Acum se simt mult mai bine.

Aceasta este procedura tipică în constelațiile familiale. Mai simplu de zădăruim nu se poate. Dar ce nu se deriva din până intermediul său. Bărbatul povestește că a avut un frate care a murit la scurt timp după naștere. Ulterior, despre frate nu s-a mai pomenit nimic în cadrul familiei, ca și cum el nu ar mai apărea acesteia.

DEPLIN ÎNSEAMNĂ COMPLET

Fericirea lui este deplină cînd toti cei care aparțin familiei moale și sprijină un loc în inimă mea. Dacă o persoană este exclusă sau urătită, precum în exemplul de mai sus, în ~~mai~~ și în sămaș familial, nu poate să se cîntarească ei. Simțim că ne lipsește ceva, dar adesea, nu suntem săptămâni să căutăm. O astfel de căutare duce uneori la obiceiuri atât de transformă în căutarea lui Dumnezeu. Simțim un gol în inimă și nostru și dorim să-l umplem.

SURPRIZA

„Dar asta este foarte simplu!”, exclamă mulți din cei ce intră prima oară în contact cu procedura constelațiilor familiale. Un bărbat alege dintr-un grup câteva persoane necunoscute care să-i reprezinte pe părinții și frații săi, inclusiv pe el însuși, și îi așează spațial în relație unul cu altul. Dintr-o dată exclamă uimit: „Cum, asta e familia mea? Aveam o cu totul altă imagine despre ea.“

Ce s-a întâmplat de fapt? Toate persoanele alese de el privesc în una și aceeași direcție. El însuși, adică reprezentantul său, stă la mare distanță de restul familiei. Când sunt întrebați cum se simt, iese la iveală faptul că le lipsește ceva. Atunci eu aduc în fața lor încă un reprezentant pe care îl privesc toți. Chipurile lor se luminează. Acum se simt mult mai bine.

Aceasta este procedura tipică în constelațiile familiale. Mai simplu de atât nu se poate. Dar ce ni se dezvăluie prin intermediul ei? Bărbatul povestește că a avut un frate care a murit la scurt timp după naștere. Ulterior, despre prunc nu s-a mai pomenit nimic în sânul familiei, ca și cum el nu ar mai apartine acesteia.

DEPLIN ÎNSEAMNĂ COMPLET

Fericirea îmi este deplină când toți cei care aparțin familiei mele își găsesc un loc în inima mea. Dacă o persoană este exclusă sau uitată, precum în exemplul de mai sus, în noi și în sânul familiei noastre începe căutarea ei. Simțim că ne lipsește ceva, dar, adesea, nu știm unde trebuie să căutăm. O astfel de căutare duce uneori la obsesii, alteleori se transformă în căutarea lui Dumnezeu. Simțim un gol înăuntru și dorim să-l umplem.

Dacă cineva ne lipsește putem verifica în interiorul nostru. Ne luăm un răgaz de cinci minute și închidem ochii. Înlăuntrul nostru lăsăm să se perinde pe rând toți membrii familiei noastre. Îi privim în ochi, chiar și pe cei care sunt morți de mult. Îi spunem fiecărui: „Eu te văd, îți acord atenția mea. Îți fac loc în sufletul meu“. Ne dăm seama deîndată că ne simțim mai împliniți. În același timp simțim când cineva lipsește. De exemplu, cineva care a fost uitat, cineva pe care familia l-a resimțit ca pe o povară, cineva de care familia dorea să scape. Chiar și pe aceștia îi privim în ochi și le spunem: „Eu te văd, îți acord atenția mea. Te iubesc. Îți ofer locul ce tăi se cuvine în inima mea“. Observăm din nou ce efect a avut aceasta asupra noastră și cum ne simțim mai împliniți.

SĂNĂTATEA DEPLINĂ

Una din perspectivele de anvergură din constelațiile familiale tratează problema sănătății noastre, a sănătății noastre depline. Multe dintre boli semnifică persoane de care noi, sau familia noastră, am dorit să ne dezicem, persoane pe care le-am uitat sau pe care le-am exclus. Și acest lucru se poate proba înlăuntrul nostru.

Ne luăm din nou cinci minute de răgaz și închidem ochii. Intrăm în interiorul corpului pentru a simți locul unde ceva ne doare, unde ceva este bolnav.

Ce reacție avem de obicei față de aceste stări? Dorim să scăpam de ceea ce ne doare și ne îmbolnăveste, așa precum noi sau familia noastră am dori să scăpam de o anumită persoană.

Dar haidetă să adoptăm o atitudine opusă. Privim cu iubire în inimile și în sufletele noastre tot ceea ce ne doare, ceea ce ne îmbolnăveste. Ne adresăm acestuia: „Trebuie să rămâi lângă mine. Doar în mine îți vei găsi liniștea.“ În paralel, suntem atenți la efectul pe care această nouă atitudine îl are asupra corpului nostru, precum și la ceea ce ea declanșează în interiorul lui. Adesea durerea scade și ne simțim mai ușurați.

În etapa următoare ne propunem să găsim persoana spre care indică atât boala, cât și durerea pe care o resimțim. E o persoană exclusă ori uitată? E o persoană căreia noi ori familia noastră i-am făcut poate o nedreptate?

După un timp ajungem să cunoaștem sau să presimțim răspunsul. Împreună cu durerea și boala noastră privim către această persoană. Îi spunem: „Acum te văd. Acum îți acord atenție. Acum te iubesc. Acum îți ofer un loc în inima mea.“

Cum ne simțim apoi? Și ce s-a ales de boala noastră? Dar cu durerea ce s-a întâmplat? Și de această data răspunsul este: ne simțim împliniți, desăvârșiți.

ACUM RĂMÂN AICI

Într-o mare școală din Mexic m-au abordat profesori și părinți îngrijorați de starea unor copii. Toți doreau să-i ajute pe aceștia. De exemplu, o învățătoare era preocupață de un băiat de 14 ani care nu mai dorea să urmeze cursurile. Atunci i-am spus învățătoarei să vină în față și am așezat copilul lângă ea. Ambii părinți ai copilului erau prezenți. I-am așezat în fața învățătoarei și a copilului.

Privindu-l pe adolescent am văzut că era trist. I-am spus: „Ești trist.“ Deîndată lacrimile i-au curs pe obraji – la fel și mamei sale. Acel copil era trist pentru că mama lui era tristă și toți au observat acest lucru.

Am întrebat-o pe mamă ce s-a petrecut în familia sa de origine. Ea a mărturisit: „Am avut o soră geamănă care a murit la naștere.“ Astfel, această soră decedată i-a lipsit atât ei cât și familiei sale. Ea și-a pierdut locul în familie. Era prea dureros pentru ceilalți să se gândească la ea, să și-o amintească.

Atunci am ales o reprezentantă pentru această soră geamănă decedată. Am așezat-o de o parte în raport cu ceilalți și am pus-o să privească spre exteriorul grupului, exact aşa cum stăteau lucrurile în sânul acestei familii.

Toți au privit către sora decedată și mai ales mama. De aceea am așezat-o pe mamă în spatele surorii moarte, cu privirea tot spre

exterior, și am întrebat-o: „Cum te simți acum?“ Ea a răspuns: „Aici îmi e bine.“

Apoi am așezat copilul în locul mamei, în spatele surorii gemene, și l-am întrebat cum se simte. Iar el mi-a răspuns: „Aici îmi este bine.“

Ce reiese de aici? Mama dorea să fie lângă sora ei geamăna decedată. Asta înseamnă, mai exact, că dorea să o urmeze, murind. Fiul ei a simțit în inima lui că mama lui era atrasă să moară pentru a ajunge alături de sora sa. Atunci băiatul, din iubire, și-a spus în inima lui: „Voi muri eu în locul tău.“

Desigur că nu mai dorea să meargă la scoală. La ce i-ar folosi învățătura unuia care dorește să moară?

Aici se fac cunoscute efectele care apar atunci când cineva este exclus, când își pierde locul cuvenit în sânul familiei.

Ce rezolvare putem găsi în acest caz? Una foarte simplă. Sora decedată este reprimată în sânul familiei și își recapătă locul cuvenit.

Cum se produce asta în constelațiile familiale? Am așezat-o pe sora decedată alături de mamă. Amîndouă s-au îmbrățișat strâns printre lacrimi. De acum mama nu mai e nevoie să-și urmeze sora murind. O are alături de ea în sânul familiei.

Dintr-o dată toate au mers mai bine în acea familie, în special în ceea ce îl privește pe bărbat. E ușor să ne închipuim ce greu i-a fost acestuiu în relația cu soția, simțind în sufletul lui, în toti acești ani, că ea se simțea atrasă de moarte.

Atunci am pus-o pe soție să privească în ochii soțului și să-i spună: „Acum rămân.“ Abia rostite aceste cuvinte, și s-au aruncat unul în brațele celuilalt.

Apoi am îndreptat-o pe mamă către fiu. Ea l-a privit și pe acesta în ochi spunându-i: „Acum rămân și mă bucur dacă și tu rămâi.“ Chipul băiatului s-a luminat deîndată. Tristețea i-a dispărut ca prin farmec.

O femeie suferea de pe urma faptului că fiica ei întrerupsese contactul cu ea de foarte mult timp. Ea a citit cartea mea „Legile iubirii” și a înțeles că fiica ei era legată lăuntric de persoane cărora li s-a refuzat locul cuvenit în familie. Avea în vedere două persoane anume: prima soție a bărbatului ei și tatăl ei vitreg.

Pe înserate a aprins o lumânare în cinstea primei neveste a soțului ei. Și-a imaginat că aceasta se află în fața ei și că ea o privește în ochi. S-a aplecat adânc dinaintea ei spunându-i: „Te cinstesc.”

A doua seară a făcut același lucru pentru tatăl ei vitreg. A aprins și pentru el o lumânare imaginându-și că stă în fața lui și îl privește în ochi. S-a aplecat adânc dinaintea lui spunându-i: „Te cinstesc.”

Chiar a două zi, fata i-a strigat la telefon: „Mămico, sosesc!”

PREȚUL

Cărei persoane i se refuză, de regulă, locul cuvenit într-o familie? Poate fi vorba de foști parteneri ai părinților sau ai bunicilor. Aceștia au eliberat locul pentru partenerii și copiii actuali. Adesea au plătit un mare preț personal pentru fericirea acestora.

Din exemplul cu foștii parteneri distingem cel mai acut ce urmări însemnate are, într-o familie, faptul că i se refuza cuiva atenția și dragostea care i se cuvin.

Din constelațiile familiale reiese faptul că foștii parteneri sunt reprezentați ulterior de un copil rezultat din actuala relație. Copilul acesta preia sentimentele foștilor parteneri și le manifestă în fața părinților săi. El îi reprezintă pe acești parteneri și adesea le împărtășește destinul.

Un prieten mi-a povestit că fiul său cel mai mic îi exasperă adesea, pe el și pe soția sa, cu purtarea lui. „Copilul știe exact ce ne irită și nu se lasă până nu ne aduce în acea stare. Atunci abia ne mai putem stăpâni.“

I-am spus prietenului meu: „Ai mai fost căsătorit o dată. Nu știi oare că întotdeauna copiii din a doua căsătorie ne amintesc, prin purtarea lor, de partenerul anterior?“

El mă întrebă: „Ce ar trebui să fac? Soția mea se află în aceeași situație; și ea a mai avut încântare un soț.“

Eu i-am răspuns: „Cu prima ocazie când te simți exasperat privește, prin fiul tău, către prima ta soție, cu iubire și considerație. Și sotia ta să facă același lucru în raport cu primul ei sot.“

Patru săptămâni mai târziu ne-am întâlnit din nou. „Hei – îmi spune el – sfatul tău ne-a fost imediat de folos“

LUBIREA CARE LEAGĂ

SI LUBIREA CARE DEZLEAGĂ

Cine ar trebui să șpună „te iubesc”? Ce se petrece în sufletul tău când roteste aceste cuvinte? Și ce se petrece în sufletul altuia, al persoanei cărora le sunt adresate?

LUBIREA

Sufletul celui care te iubește încearcă să nu te lasă să te tremură. Într-un moment de suferi se îngrămadesc cuvațe, se înalță un fel de talaz care te înconjură și îl poartă cu sine. Și omul poate să apară din teamă, să se întindă unde îl duce talazul și să te lăsă în sfânsuri.

Deacă poate tremură și cel sau cel cărora le sunt adresate aceste cuvinte. Aceșia prezintă schimbările la care fraza îi constrâng, chiar și căreia ea îi stăpânește și le determină viața, pentru totdeauna.

Apare aici și teama de a nu fi vrednică de aceste cuvinte, de a nu te ridică la înălțimea lor, teama că nu ne vom putea deschide sufletele, indiferent că suntem cei ce le rostim sau cei care le ascultăm.

Și totuși nu există cuvinte mai frumoase, care să ne miște mai înainte și să ne legă mai lăuntric cu alii oameni.

Sunt cuvinte smărătite care ne fac mari și mici totodată, care ne fac să devinem oameni în sensul cel mai adânc al cuvântului.

BASSO CONTINUO

O relație de cuplu evoluază ca un concerte baroc. Acorduri subtile urcă în vîzduh în timp ce dedesubt răsună un basso continuo ce le călăuzeste, le unifică, le poartă și le dă grecutate, eleganță. Într-o relație de cuplu basso continuo munună la nesigurătate: „Te iau, te iau, te iau. Te iau de scete. Te iau de bărbat. Te iau și mă dămiesc tie – cu lubire.”

IUBIREA CARE LEAGĂ ȘI IUBIREA CARE DEZLEAGĂ

Cine ar trebui să spună „te iubesc“? Ce se petrece în sufletul său când rostește aceste cuvinte? Și ce se petrece în sufletul celuilalt, al persoanei căreia ele îi sunt adresate?

Sufletul celui care le rostește cu convingere tremură. Într-un astfel de suflet se îngrămădește ceva, se înalță un fel de talaz care-l cuprinde și îl poartă cu sine. Și omul poate se apără din teamă, neștiind unde îl duce talazul și la ce țărm va adăsta în sfârșit.

Dar poate tremură și cel sau cei cărora le sunt adresate aceste cuvinte. Aceștia presimt schimbările la care fraza îi constrâng, forță cu care ea îi stăpânește și le determină viața, pentru totdeauna poate.

Apare aici și echipa de a nu fi vrednici de aceste cuvinte, de a nu ne ridica la înăltimea lor, echipa că nu ne vom putea deschide pentru ele, indiferent că suntem cei ce le rostim sau cei care le ascultă.

Și totuși nu există cuvinte mai frumoase, care să ne miște mai profund și să ne lege mai lăuntric cu alții oameni.

Sunt cuvinte smerite care ne fac mari și mici totodată, care ne fac să devinim oameni în sensul cel mai adânc al cuvântului.

BASSO CONTINUO

O relație de cuplu evoluează ca un concert baroc. Acorduri sublime urcă în văzduh în timp ce dedesubt răsună un basso continuo ce le călăuzește, le unifică, le poartă și le dă greutate, împlinire. Într-o relație de cuplu basso continuo murmură la nesfârșit: „Te iau, te iau, te iau. Te iau de soție. Te iau de bărbat. Te iau și mă dăruiesc tăie – cu iubire.“

IUBIREA CARE LEAGĂ ȘI IUBIREA CARE DEZLEAGĂ

Când un bărbat și o femeie se întâlnesc, constată amândoi că le lipsește ceva. Ce ar fi, până la urmă, un bărbat fără o femeie sau o femeie fără un bărbat? Bărbatul este hărăzit unei femei și femeia este hărăzită unui bărbat.

Și încrucât se unesc unul cu altul, fiecare obține ceea ce îi lipsește. Bărbatul obține o femeie și femeia obține un bărbat.

Este o umilință pentru bărbat să accepte că îi lipsește o femeie, la fel și pentru femeie să admită că îi lipsește un bărbat. Lucrul acesta nu se petrece ușor. Fiecare își cunoaște astfel propriile limite.

Mulți ar vrea să evite acestă mărturisire, bărbatul încercând să-și dezvolte propria feminitate, iar femeia propria masculinitate. Căci astfel bărbatul nu mai are nevoie de femeie și nici femeia de bărbat. Fiecare poate trăi fără celalalt.

O relație de cuplu ia naștere atunci când amândoi, bărbatul și femeia, admit că celălalt le lipsește, că au nevoie de celălalt pentru propria lor împlinire. Când fiecare îi oferă celuilalt ceea ce îi lipsește, amândoi devin împliniți și întregi.

Iubirea dintre bărbat și femeie își află împlinirea în actul sexual. Acesta este scopul spre care țintește relația de cuplu. El este cea mai profundă manifestare a vieții, cu mult superioară celorlalte, fie ele chiar și spirituale. Prin el intrăm în armonie cu esența universului. Căci ce ne determină la o trăire mai profundă a vieții și ce ne favorizează mai mult să creștem și să evoluam, dacă nu acest act și urmările lui pentru noi?

Dar de actul sexual se mai leagă ceva. Prin el ia naștere o legătură. În urma lui partenerii nu mai pot fi neleagați ca înainte. De aceea nu îl putem trata că pe un act oarecare. El are consecințe pe termen lung. Ce înseamnă aceasta legătură și cât de adânc se produce reiese din durerea, din sentimentul de vinovătie și de ratare care îi încearcă pe partenerii care se despart. Ei nu se pot despărți fără a simți și recunoaște această legătură.

Ce consecințe are despărțirea asupra relațiilor viitoare rezultă din faptul că un copil dintr-o a doua relație îl reprezintă pe

partenerul din prima. El poartă sentimentele acestuia și le exprimă în fața părinților săi. Prin urmare nu putem trata superficial relațiile anterioare. Ele au efect pe termen lung.

Mai observăm următorul fapt: când partenerii se despart, încep o altă relație și se despart din nou, durerea și sentimentul de vinovătie sunt mai mici a două oară. La o a treia despărțire acestea sunt și mai mici, iar după un anumit timp nu mai joacă nici un rol. De asemenea, partenerii care se despart și încep o nouă relație au inhibiții în a-și trata noul partener cu intimitatea cu care se raportau în relația lor anterioară.

O soluție a acestei probleme apare dacă, în urma despărțirii, partenerii încă se respectă și se iubesc. Dar lucrul acesta nu e valabil întotdeauna pentru amândoi. În acest ultim caz, pentru ei rămâne în urmă ceva dureros.

SEX

Sex nu este un cuvânt pentru suflet, căci lui însuși îi lipsește sufletul, profunzimea, pasiunea dezlănțuită, cunoașterea celuilalt, cunoașterea și regăsirea de sine în celălalt.

Ce forță rezidă, dimpotrivă, în vechiul și desuetul cuvânt voluptate! În el presimțim mișcarea, căldura, pasiunea, înlanțuirea, încolăcirea, avântul, punctul culminant și destinderea binecuvântată. Față de această ardoare, sexul este „cool“, aşa cum este „fast food“ în raport cu o masă copioasă.

Voluptatea este viață, covârșitoare prin forța sa, fertilă din orice perspectivă. Din ea izvorăște ceva dincolo de individ și interesele sale personale. Dar voluptatea este totodată în afara controlului, debordând prin marea forță care o conduce și o poartă. În ea sufletul se bucură cu adevărat.